

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: „Magyar Írók Szövetsége”

Forrás: *Uj Nemzedék*

Bp

(Helv)

1919. x. 7

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

81(062)

Hely

Magyar Írók Szövetsége

Idő

1919.

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest főváros házinyomdája 1919.

„Magyar Írók Szövetsége.”

Abban az izgalmas augusztusi levegőben, amelyben Budapest tornyaira fölszöktek a számtuzott nemzetiszín lobogók és egy nagy megújodás árama ütötte meg a szíveket, alakult meg a Magyar Írók Szövetsége. Közel kétszáz magyar író, újságíró és tudományos író mondotta ki annak a szükségét, hogy a magyar irodalomnak legyen végre lelkiismerete, legyen erkölcsi gerince, legyen kéréshetetlen nemzeti és művészi öntudata, tisztessége, és legyen minden egyéni árnnyalat fölött egy nagy összefoglaló gondolata: a keresztény Magyarország. A szövetség megalakult, diszelnökségét fényesnevi irodalmi előkelőségek készségesen elvállalták, az elnökség: Szabó Dezső, Milotay István és Gorka Sándor dr személyében és nevében pontosan fedezi az új alakulat programját, amelynek általános elveit különben így állapította meg a szövetség:

1. Az írói szabadság és egyéniség tiszteletbentartása és védelme mellett a szellem és a munka közösségében egyesíteni a magyar szépirodalom, újságírás és tudományos irodalom erőit, hogy a nemzet újjáalkotásának és fellendítésének művét minden képességükkel, a szervezethez egész hatalmával szolgálhassák.

2. Biztosítani a magyar írók, újságírók és tudományos írók anyagi érdekeit, anyagi és szellemi függetlenségüket, — megteremtteni egymással való érintkezésükben az ismeretséget, az eszmecsere és a megértés minden anyagi és szellemi feltételét, — gondoskodni a szövetség tagjainak tehetségük, igényeik és hajlamuk szerint való elhelyezéséről.

3. Megszabadítani a magyar irodalmi, művészeti és tudományos életet az üzletes-

ség és a pajtáskodás bűnös nyúgeitől, — elhárítani a becsületes alkotás, a jogos érvényesülés, a független kritika minden akadályát, — megnevesíteni a magyar közönség izlését, — szabad, harmónikus kifejlődést biztosítani a jövőben magyar írói nemzedékének.

4. Programszerűen megvédeni a magyarság összes érdekeit, egy felsőbbrendű nemzetnevelés és nemzetvédelem kulturpolitikájával a magyar fajiség teremtés és megtartó értékeit beleépíteni a szellemi fejlődés igazi nemzetköziségébe.

Ennek a programnak a megvalósításán dolgozik a szövetség, — harcokat nem keresve, de sem a szellemi fegyverek becsületes harcától, sem a rágalom, az irigység, a tehetségtelenség és az üzletesség elmaradhatatlan, hitvány és hazug támadásaitól meg nem rettenve. A támadások, amelyek eddig is érték, csak a támadóknak válnak szégyenére, és vad, konok dühtükkel csak a szövetség nagy morális erejét, tekintélyét és jelentőségét bizonyítják.

A Magyar Írók Szövetségének minden szellemi és erkölcsi létjogosultsága meg van tagjainak szellemi és erkölcsi tökéjében, a magyar nemzeti öntudat legmélyebb gyökérszálaival való közösségében és abban az alkotó, évtizedekre kiható kulturpolitikában, amelyre vállalkozott és amelynek eddig volt hiánya elsősorban segítette megácsolni Szamuely bírófáit. A szövetségtől senki nem tagadhatja meg ahhoz való jogát, hogy tagjai végre zavartalanul leheessenek magyarok és keresztények, hogy végre ne kelljen lelkiismeretük ellenére asszisztálniok egy nagy, tendenciózus irodalmi angyalcsinálásban, hogy egymás közt leheessenek, tiszta levegőben, ahol uri neveltségüket nem kell szégyelniük és levetniük egy „irodalmi” spelunka fölényes texasi „tónusa” miatt.